

Търговци на камили минавали по пътя.

Той казал:

– Елате, елате! Аз имам голям двор. Елате вътре да спите!

Завел ги. Взел, отрязал им главите и на двамата. Взел камилите. Заклал ги. Направил си пастърма. Напълнил един голям сандък.

Царят казал, че който хване крадеца, ще му даде една шапка с жълтици. Взела една старица и казала на царя:

– Аз ще го открия. Като го открия, ще му намажа Вратата с камран. И ти ще разбереш кой е крадецът.

Взела жената, ходела от Врата на Врата. Търсела кой е крадецът. И все казвала:

– Яде ми се пастърмица. Кой има да ми даде?

Стигнала тя до портата на момчето, на крадеца.

– Яде ми се пастърма! Сине, яде ми се камилска пастърма. Ще ми дадеш ли малко?

– О, ела бабо! Ние имаме. Един голям сандък, пълен.

Той Взел, дал на старицата едно голямо парче, цял бут. Оставил и за себе си. Върнала се бабата. Взела една кутия с боя, почернила му Вратата. Цялата Врата почернила.

Сега, царят щял да търси. Гледа: тая Врата – черна, другата Врата – черна, на Всяка Врата има черно. Върнал се и казал:

– Как да не мога да хвана един крадец?

Смеели му се хората, че не могъл да го хване.

Да, ама той отишъл и казал:

– Царю, ще ти кажа кой е крадецът!

– Кажу бе, сине, кажи!

– Искаш ли да открадна другия цар и да го доведа при теб? Аз съм крадецът.

– Ще те пусна. Каквото искаш, вземи!

– Ще ми направих дрехи от пера, костюм.

Взел и му направил. Дал му костюм от пера. Посред нощ отишъл у другия цар. Хвърлил се от прозореца му вътре. Там имало един голям сандък. Вдигнал го. Като видял перата, от страх се хвърлил вътре, другият. Оня Взел сандъка и го заковал. Взел сандъка, та при царя.

– Ето, царю!

Отковал го. Излезнал другият цар.

– Абе, нали и ти си цар! Ето и теб окраде!